

не можѣше да го търпи ни той, ни приближенныѣ му.  
(Мак. Я. ̑. 2—Б. А. 1—12.).

§. 186. *Смъртъта на Антиоха.*

Антиохъ отпаднахъ отъ лютата болѣсть, дойде най подиръ въ чувство; позна че е смъртенъ чловѣкъ, и като си припомни злиныѣ които направи на Іудейтѣ, исповѣда явно, че са наказва за беззаконіята си, и са обща да докара на Іудейтѣ съко благополучіе. Но понеже страхъ отъ смъртъ а не истинно раскаяніе го принуждавахъ на туй, затова не можѣ безчловѣчный и порочный царь да умилостави Бога. Но отъ часъ на часъ, като ставаше по злѣ, умрѣ отъ люта смъртъ. (Мак. Я. ̑. 9—16. Б. ̑. —).

§. 187. *Лисій са надвива вторый пѣтъ отъ Іуда Маккавея.*

На Антиоха наслѣдува сынъ му Антиохъ Евнаторъ. Той наслѣдува бащината си умраза къмъ Іудейтѣ, за туй проводи същяго Лисія, който като надвитъ по напрѣдъ отъ Іуда, искаше да изглади този срамъ. А Іуда по обыкновеніето си прибѣгнѣ на Божіята помощ, и помоли Бога да проводи ангелъ помощникъ на свойтъ народъ. Подиръ туй, като взе орѣжіето, отиде срѣщо противницытѣ. Тогази прѣдъредоветъ на Іудейтѣ са поеви единъ всадникъ облеченъ въ бѣлы одѣжды и съ бѣлы орѣжія, който махаше съ копіето си. Отъ туй евленіе ободрены Іудейтѣ втурнахъ са като расланы срѣщо противницытѣ и исклахъ единайсетъ хиляды пѣши и шестъстотинъ конницы. (Мак. Я. ̑. 17. Б. А. 1—).